

ยอห์น 1:1-14

ร้องเพลงคริสต์มาส (เล่ม 2)

"โอ้ คีนส์คั๊ดลีทธี"

21 ธันวาคม 2025; วันอาทิตย์ที่ 4 ในช่วงเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสต์

บาทหลวงไบรอัน นอร์ท

โบสถ์โรสฮิลล์; เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

เข้านี้เราจะมาต่อกันในชุดเทศนาของเราที่เชื่อมโยงเพลงสวดคริสต์มาสกับข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับคริสต์มาส และวันนี้เราจะมาดูเพลง "โอ้ คีนส์คั๊ดลีทธี" และสิบลี้อแรกของพระกิตติคุณยอห์น ผมอยากจะเริ่มต้นด้วยการเล่าประวัติของเพลง "โอ้ คีนส์คั๊ดลีทธี" ให้ฟัง เพราะมันน่าสนใจมาก เช่นเดียวกับเพลงสวดหลายๆ เพลง เพลงนี้เดิมทีเขียนขึ้นเป็นบทกวี ในกรณีนี้ มาจากเมือง Roquemaure (โรห์-เคอ-มอว์) ทางตอนใต้ของฝรั่งเศส ในปี 1847

บาทหลวงประจำท้องถิ่นได้ขอให้กวี Placide Cappeau

เขียนบทกวีสำหรับพิธีมิสซาในคืนวันคริสต์มาสเพื่อรำลึกถึงการปรับปรุงออร์แกนของโบสถ์ที่น่าสนใจคือ Cappeau ไม่ได้เคร่งศาสนามากนัก บางคนบอกว่าเขาเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าด้วยซ้ำ แต่บทกวีที่เขาเขียนนั้นมีเนื้อหาทางเทววิทยาอย่างลึกซึ้ง

ดนตรีถูกประพันธ์ขึ้นในภายหลังโดย Adolphe Adam เพื่อนของ Cappeau

ซึ่งเป็นนักประพันธ์เพลงชาวฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียงด้านบัลเลต์และโอเปรา และเขาเป็นชาวยิว Cappeau รู้สึกว่าบทกวีเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะรำลึกถึงออร์แกน

มันจำเป็นต้องมีการร้องเพลง ดังนั้น Adam จึงแต่งทำนอง และเพลง "โอ้ คีนส์คั๊ดลีทธี"

ก็เปิดตัวครั้งแรกในพิธีมิสซาคืนวันคริสต์มาสปี 1847

ในช่วงต้นทศวรรษ 1850 ผู้นำศาสนาเริ่มแสดงความกังวลเกี่ยวกับเพลงสวดนี้

ไม่ใช่เพราะหลักเทววิทยาซึ่งถือว่าถูกต้อง แต่เป็นเพราะภูมิหลังของผู้สร้างเพลง Cappeau มีมุมมองทางศาสนาที่ไม่เป็นไปตามแบบแผน—อีกครั้ง อาจจะเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าด้วยซ้ำ—

และศรัทธาของ Adam ในศาสนายิวทำให้เพลงนี้เป็นที่ถกเถียงกัน

แม้ว่าเพลงสวดนี้จะไม่เคยถูกห้ามอย่างเป็นทางการจากพิธีของคาทอลิก

แต่ก็ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนให้ใช้ อย่างไรก็ตาม ในช่วงต้นทศวรรษ 1900

เพลงนี้ก็กลับมาใช้กันอย่างแพร่หลายอีกครั้ง

แต่ยังมีเรื่องราวอีก!

ในอเมริกาเหนือ คำแปลภาษาอังกฤษซึ่งทำโดย John Sullivan Dwight ในปี 1855

ได้รับความนิยมอย่างมากในทันที และเขาเป็นบาทหลวงนิกาย Unitarian

ที่เชื่อในลัทธิเหนือธรรมชาติ! นิกาย Unitarian ปฏิเสธหลักตรีเอกานุภาพ

ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักคำสอนหลักของศาสนาคริสต์

และแม้ว่าลัทธิเหนือธรรมชาติจะหยั่งรากอย่างหลวมๆ ในแนวคิดของศาสนาคริสต์

แต่ก็เป็นการบินเบือนและเบี่ยงเบนอย่างมากจากศาสนาคริสต์ตามพระคัมภีร์

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่เพลงสรรเสริญพระเจ้าในวันคริสต์มาสอันเป็นที่รักนี้ มีผู้แต่งเนื้อร้อง
ผู้ประพันธ์เพลง และผู้แปล (สำหรับพวกเราที่ร้องเพลงนี้เป็นภาษาอังกฤษ)

ซึ่งล้วนแล้วแต่มีแนวคิดทางเทววิทยาที่นำเสนออย่างน้อยที่สุด นอกจากนี้

นอกเหนือจากการกล่าวถึงโหราจารย์ที่มาเยี่ยมพระเยซูโดยย่อแล้ว

ไม่มีบุคคลใดในเรื่องเล่าของมัทธิวและลูกาปรากฏอยู่ในเพลงนี้เลย ไม่มีมารีย์ โยเซฟ เทวดา

คนเลี้ยงแกะ สัตว์ต่างๆ ไม่มีรางหญ้า ไม่มีอะไรเลย

ทั้งหมดนี้ทำให้เพลง O Holy Night เป็นเพลงที่เหมาะสมที่จะนำมาคู่กับยอห์น 1:1-14

เพราะพระวรสารของยอห์นเป็นเรื่องที่แตกต่างออกไปเมื่อพูดถึงชีวประวัติของพระเยซู

ภาพรวมใหญ่ๆ นั้นเหมือนกัน คือ พระเยซูประสูติ ทรงปฏิบัติศาสนกิจ/สั่งสอน ถูกตรึงกางเขน

และฟื้นคืนพระชนม์ในวันที่สาม แต่พระองค์ทรงเล่าเหตุการณ์ต่างๆ

มากมาย...และเขียนจากมุมมองที่แตกต่างออกไป

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการประสูติของพระเยซู

มัทธิวและลูกาให้เรื่องราวของเหตุการณ์และผู้คนแก่เรา ทั้งลำดับวงศ์ตระกูล คนเลี้ยงแกะ เทวดา

รางหญ้า มารีย์และโยเซฟ และอื่นๆ

แต่ยอห์นกลับเล่าเรื่องราวคริสต์มาสโดยไม่มีตัวละครที่คุ้นเคยเหล่านั้นเลย ไม่มีมารีย์ ไม่มีโยเซฟ

ไม่มีคนเลี้ยงแกะหรือเทวดา ไม่มีโหราจารย์จากทิศตะวันออก ไม่มีของขวัญ ไม่มีรางหญ้า

ไม่มีสัตว์ต่างๆ รายการสิ่งที่ขาดหายไปนั้นมีมากมาย

และถึงกระนั้น เช่นเดียวกับเพลง O Holy Night เทววิทยาที่ยอห์นให้เรานั้นลึกซึ้งอย่างเหลือเชื่อ

ยอห์นเล่าเรื่องราวของพระบุตรของพระเจ้าที่เสด็จมาหาเราในฐานะหนึ่งในพวกเรา

แต่จากมุมมองที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นเรามาดูยอห์น 1:1-14 กัน

โดยอ่านทั้งสิบสี่ข้อพร้อมกันในเช้าวันนี้ นี่คือพระวาทะของพระเจ้าสำหรับคุณและสำหรับฉันในวันนี้

ยอห์นเริ่มต้นชีวประวัติของพระเยซูโดยเชื่อมโยงกับจุดเริ่มต้นของพระคัมภีร์ด้วยคำว่า

“ในปฐมกาล...” อย่างที่คุณอาจทราบ พระธรรมปฐมกาล (พันธสัญญาเดิมทั้งหมด)

เดิมเขียนเป็นภาษาฮีบรู แต่ประมาณ 300 ปีก่อนการประสูติของพระเยซู

พระธรรมปฐมกาลได้รับการแปลเป็นภาษากรีก เมื่อถึงเวลาที่พันธสัญญาใหม่ถูกเขียนขึ้น

(เริ่มต้นในต้นทศวรรษ 50 ค.ศ.) การแปลพันธสัญญาเดิมฉบับภาษากรีกทั้งหมดมีมานานประมาณ

150 ปีแล้ว ยอห์นจงใจใช้คำภาษากรีกสองคำแรกเดียวกันกับที่พบในปฐมกาล 1:1 คือ “เอน

อาร์เค” ซึ่งหมายถึง “ในปฐมกาล”

ยอห์นกำลังแสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าในหนังสือปฐมกาลคือพระเจ้าองค์เดียวกับที่เปิดเผยในพระเยซู พระวจนะที่ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้า และทรงอยู่กับพระเจ้าในปฐมกาล และโดยพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น บัดนี้ได้เสด็จมาหาเราในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง

ยอห์นกำลังวาดภาพให้เห็นอย่างชัดเจนถึงพระเจ้าที่มาบังเกิดเป็นมนุษย์
ดังที่บทเพลงสรรเสริญกล่าวไว้ว่า “โอ้ คินอันศักดิ์สิทธิ์! โอ้ คินที่พระคริสต์ประสูติ!”

คำศัพท์ทางเทววิทยาที่ใช้เรียก “พระเจ้าที่มาบังเกิดเป็นมนุษย์” คือ
การมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระเยซู พระวจนะได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์
นั่นคือพระเจ้าเสด็จมาหาเราในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง
นี่คือเหตุการณ์วันคริสต์มาสที่เล่าในอีกรูปแบบหนึ่ง

ยอห์นยังแนะนำให้เรารู้จักกับหนึ่งในหัวข้อหลักของเขาในชีวิตประวัติของพระเยซู นั่นคือ
พระเยซูทรงเป็นแสงสว่างของมนุษยชาติทั้งปวง ซึ่งตรงข้ามกับความมืด
หัวข้อนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในงานเขียนของยอห์น

(เราได้ยินเรื่องนี้ในบทสวดจุดเทียนในเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสต์ก่อนหน้านี)

แม้ว่าจะมีอยู่ในมัทธิว มาระโก และลูกาด้วยเช่นกัน
เราเน้นย้ำเรื่องนี้ทุกคืนวันคริสต์มาสอีฟเมื่อเราแต่ละคนถือเทียน เทียนที่จุดจากเทียนแห่งพระคริสต์
ไฟฟ้าถูกปิดลง และความมืดก็จางหายไปเมื่อเทียนเหล่านั้น
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของแสงสว่างของพระคริสต์ ส่องสว่างไปทั่วห้อง

หลังจากกล่าวถึงยอห์นผู้ให้บัพติศมาอย่างสั้นๆ ในข้อ 6-8 แล้ว ข้อ 9-13

บอกเราว่าแสงสว่างที่แท้จริงที่ให้แสงสว่างแก่ทุกคนได้เข้ามาในโลก

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มาถึง “คนของพระองค์เอง” —คือชาวอิสราเอล

แต่หลายคนไม่ยอมรับพระองค์ นี้ไม่ได้หมายความว่าไม่มีชาวยิวคนใดรับพระองค์เลย
ชาวยิวหลายคนในสมัยของพระเยซูเชื่อในพระองค์และติดตามพระองค์ ตัวอย่างเช่น สาวกทั้ง 12
คนล้วนเป็นชาวยิว ในช่วงหนึ่ง พระเยซูทรงส่งสาวก 70 คนออกไป
ซึ่งแน่นอนว่าทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเป็นชาวยิว เกือบทุกคนที่พระเยซูทรงรับใช้เป็นชาวยิว
แต่หลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำทางศาสนา ไม่ยอมรับพระเยซู

แล้วยอห์นก็เขียนบางสิ่งที่น่าทึ่งมาก:

“แต่ทุกคนที่รับพระองค์...พระองค์ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า” (ยอห์น 1:12)

โดยการไว้วางใจและติดตามพระเยซู เราจึงได้รู้จักพระเจ้าในฐานะพระบิดาบนสวรรค์ของเรา
เมื่อเราทำเช่นนั้น

เราจะได้รับอัตลักษณ์พื้นฐานที่สุดของเราในฐานะบุตรของพระเจ้าและผู้สร้างจักรวาล

แล้วข้อ 14 ก็รวบรวมทุกอย่างเข้าด้วยกัน:

“พระวาทาทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรา เราได้เห็นสง่าราศีของพระองค์
สง่าราศีของพระบุตรองค์เดียวที่มาจากพระบิดา เต็มไปด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:14)

ข้อนั้นเพียงข้อเดียวก็คือเรื่องราวของคริสต์มาสแล้ว ที่จริงแล้ว มันมากกว่านั้น: มันคือชีวิตและพันธกิจของพระเยซูที่สรุปไว้ในประโยคเดียว

ดังนั้น พระเยซูจึงเป็นพระบุตร—ตัวอักษรใหญ่—ของพระบิดา

พระองค์เป็นส่วนหนึ่งของตรีเอกภาพ: พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตรีเอกภาพเป็นความลึกลับ และทุกคำอุปมาก็ไม่สมบูรณ์ แต่บางทีคำอุปมานี้อาจช่วยได้บ้าง:

ตรีเอกภาพคือแก่นแท้หนึ่งเดียว เป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ แสดงออกในสามบุคคลหรือสามสิ่ง กระทบป้อปคอร์นนี้ก็คล้ายกัน: มันคือป้อปคอร์นทั้งหมด แต่แสดงออกมาในสามรสชาติ เช่นเดียวกับคำอุปมาทั้งหมดของตรีเอกภาพ คำอุปมานี้ก็มีข้อจำกัด

เพราะพระเจ้าไม่ได้ประกอบด้วยส่วนต่างๆ แต่ละบุคคลในตรีเอกภาพเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์—

พวกเขาไม่ใช่พระเจ้าที่แยกจากกัน แต่บางทีป้อปคอร์นอาจช่วยได้บ้าง อย่างไรก็ตาม

ถ้าคุณได้รับสิ่งนี้เป็นของขวัญคริสต์มาส

จงถือว่ามันเป็นของขวัญที่มีความหมายทางจิตวิญญาณและเหมาะสมทางเทววิทยาอย่างยิ่ง ที่จริงแล้ว อาจจะไม่ควรพูดแบบนี้ แต่บางทีมันอาจเทียบเท่ากับการรับศีลมหาสนิทเลยก็ได้ 😊 (ล้อเล่น!)

ดังนั้น นี่คือการเชื่อมโยงที่ฉันต้องการจะกล่าวถึง พระเยซูทรงเป็นพระบุตรนิรันดร์ของพระเจ้า แต่ในข้อ 12 ยอห์นกล่าวว่าผู้ที่รับพระเยซูจะกลายเป็นบุตรของพระเจ้าด้วยเช่นกัน—

เป็นบุตรชายหรือบุตรสาว แต่มีข้อแตกต่างที่สำคัญที่เราต้องจำไว้ นั่นคือ

การเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้ทำให้เราเป็นส่วนหนึ่งของพระตรีเอกภาพ

สิ่งที่ข้อ 12 ทำก็คือ: มันให้ตัวตนที่ลึกซึ้งและเป็นรากฐานที่สุดแก่เรา

เมื่อเด็กคนหนึ่งเกิดมาในครอบครัว ความรู้สึกแรกๆของตัวตนมาจากพ่อและแม่ แม่กระแทกก่อนเกิด

ตัวตนนี้ก็เริ่มก่อตัวขึ้นในครรภ์ เมื่อเกิดมาแล้ว เด็กจะเริ่มเรียนรู้ว่าตัวเองหน้าตาเป็นอย่างไร

วิธีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ความหมายของการได้รับการดูแล วิธีการประพฤติตน

ความหมายของการเชื่อมโยงกับมนุษย์คนอื่นๆ และความหมายของการเป็นมนุษย์

เช่นเดียวกันในทางจิตวิญญาณในฐานะบุตรของพระเจ้า มันไม่ใช่แค่คำเปรียบเทียบหรือฉายา

แต่มันเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับพระเจ้าผู้สร้างของเรา ซึ่งเกิดขึ้นจากการรับพระเยซู

และความสัมพันธ์นี้กำหนดว่าเราเป็นใคร คุณรู้ไหมว่าเราต่อสู้กับเรื่องตัวตนในวัฒนธรรมของเรา

เรากำหนดตัวเองด้วยสิ่งที่เราทำหรือคนที่เรารู้จัก “ฉันเป็นครู ฉันเป็นหมอ ฉันเกษียณแล้ว

ฉันเป็นพรรครีพับลิกัน ฉันเป็นพรรคเดโมแครต ฉันรวย ฉันจน ฉันเป็นนักเล่นสกี ฉันเป็นนักร้อง

ฉันโสด ฉันแต่งงานแล้ว ฉันยังเด็ก ฉันแก่แล้ว ฉันเป็น ‘เติมค่าในช่องว่าง’ ”

ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้เป็นตัวตนที่แท้จริง พวกมันเป็นเพียงบางส่วน ไม่สมบูรณ์ และชั่วคราว

พวกมันสามารถเปลี่ยนแปลงหรือถูกพรากไปได้ในชั่วพริบตา

แต่เมื่อคุณกลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยการรับพระเยซู: ตัวตนนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง

นั่นคือตัวตนที่แท้จริงของคุณ นั่นคือตัวตนสูงสุดของคุณ ตัวตนอื่นๆ

ของเราอาจเปลี่ยนแปลงไปบ้าง

แต่ตัวตนของเราในฐานะบุตรของพระเจ้าเพราะพระบุตรของพระเจ้า พระเยซู

จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง และจากความสัมพันธ์นั้น เราเรียนรู้ว่าการเป็นมนุษย์หมายความว่าอย่างไร เช่นเดียวกับที่เด็กเติบโตขึ้นในครอบครัวและได้รับการหล่อหลอมจากครอบครัวนั้น เช่นเดียวกันกับที่เราเป็นบุตรของพระเจ้า คำนิยมของเราได้รับผลกระทบจากอัตลักษณ์นี้ เช่นเดียวกับทัศนคติของเรา และสุดท้ายก็คือพฤติกรรมของเรา หลายคน – รวมถึงคริสเตียนจำนวนมาก –

คิดว่าศาสนาคริสต์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุด แต่ไม่ใช่ นั่นเป็นส่วนสุดท้ายต่างหาก พฤติกรรมของเราได้รับผลกระทบจากทัศนคติของเรา ซึ่งได้รับผลกระทบจากคำนิยมของเรา และสิ่งเหล่านั้นได้รับผลกระทบจากอัตลักษณ์ของเรา ทุกอย่างเริ่มต้นจากการรับพระเยซูและอัตลักษณ์ของ “บุตรของพระเจ้า” ที่มาพร้อมกับสิ่งนั้น

และเรื่องราวการประสูติของพระเยซูที่ยิ่งใหญ่และเหนือธรรมชาติของยอห์นเน้นย้ำความจริงนี้อย่างแท้จริง คุณเป็นของพระเจ้า! คุณได้รับความรัก! คุณเป็นบุตรของพระเจ้าแห่งจักรวาล— พระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาล! คุณเป็นของพระองค์! นี่คือความจริงที่น่าทึ่ง และเป็นของเราเมื่อเราอมรับพระเยซู

ดังนั้น ในเทศกาลคริสต์มาสนี้ หากคุณไม่เคยได้รับของขวัญนี้มาก่อน ก็ไม่มีเวลาใดดีไปกว่าตอนนี้ที่จะเปิดของขวัญนั้นและรับพระเยซู พระคัมภีร์มักใช้คำว่า

“การรับเป็นบุตรบุญธรรม” เป็นอุปมาเพื่ออธิบายความหมายของสิ่งนี้

เราทุกคนปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเจ้า กระบวนการรับบุตรบุญธรรมในชีวิตจริงนั้นมีค่าใช้จ่ายสูง ใช้นาน และเจ็บปวด กวนและผมเคยผ่านกระบวนการนี้มาแล้วสองครั้ง ดังนั้นผมจึงหลุดจากประสบการณ์ การที่พระเจ้าทรงรับคุณเป็นบุตรบุญธรรมนั้นก็มียค่าใช้จ่ายสูงเช่นกัน แต่พระเยซูได้ทรงทำทุกอย่างให้เสร็จสิ้นแล้ว และความรัก—

สิ่งที่เราเฉลิมฉลองในวันอาทิตย์ที่สี่ของเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสต์—

นั่นเองที่ทำให้พระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ทรงละทิ้งบัลลังก์สวรรค์เหนือสรรพสิ่งทั้งปวง— เปาโลเขียนไว้ในฟิลิปปี 2 ว่าพระเยซู “ทรงสละพระองค์เองและทรงกลายเป็นเหมือนไม่มีอะไร” —เพื่อให้คุณได้รับการรับเป็นบุตรของพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงรักคุณ ตอนนี้เป็นเวลาที่จะรับของขวัญจากพระเยซูและเริ่มต้นชีวิตในฐานะบุตรของพระเจ้า

และถ้าคุณได้รับพระเยซูแล้ว... ถ้าคุณได้รับการรับเข้าสู่ครอบครัวของพระองค์แล้วและคุณวางใจในพระองค์แล้ว จงยืนยันอย่างมั่นคงในอัตลักษณ์นั้น: คุณคือบุตรของพระเจ้า

อย่าปล่อยให้อัตลักษณ์อื่นๆ

ที่สร้างขึ้นจากสิ่งที่คุณทำมาเป็นอัตลักษณ์พื้นฐานของคุณและมาแทนที่อัตลักษณ์ที่พระเจ้าประทานให้คุณในพระเยซู

อย่าปล่อยให้ของขวัญได้ดับคริสต์มาสที่สำคัญกว่าของขวัญที่พระเจ้าประทานให้ในพระเยซู: นั่นคือการที่คุณเป็นบุตรของพระเจ้า

และสิ่งนี้จะนำเราไปสู่การสรรเสริญและถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าอย่างเต็มที่ บุคคลทั้งสามที่มอบบทเพลง O Holy Night

ให้แก่เราเป็นเครื่องพิสูยนว่าคุณไม่จำเป็นต้องมีศรัทธาหรือความเชื่อที่สมบูรณ์แบบเพื่อที่จะสรรเสริญและถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ไม่มีเด็กคนไหนสมบูรณ์แบบ แต่พวกเขา ก็ยังได้รับความรัก

เช่นเดียวกับในครอบครัวของพระเจ้า: เราอาจไม่สมบูรณ์แบบ แต่พระเจ้ายังทรงรักเรา และพระองค์สามารถทำงานผ่านเราได้

และดังที่บทเพลง O Holy Night กล่าวไว้ เราได้รับเชิญให้ "คุกเข่าลง" และ "ฟังเสียงทูตสวรรค์"
" จงมองดูพระราชินีของเรา" และ "ก้มลงต่อหน้าพระองค์ด้วยความนอบน้อม"

และเมื่อบทเพลงจบลง: "พระคริสต์คือพระเจ้า! จงสรรเสริญพระนามของพระองค์ตลอดไป!

จงประกาศฤทธานุภาพและพระสิริของพระองค์ตลอดไป!

จงประกาศฤทธานุภาพและพระสิริของพระองค์ตลอดไป!"

นี่คือการตอบสนองของผู้ที่เชื่อและรู้ว่าพวกเขาเป็นบุตรของพระเจ้าเพราะสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ
ในพระเยซูคริสต์ นี่คือการตอบสนองของผู้ที่สามารถกล่าวซ้ำข้อ 14 ได้ว่า

"เราได้เห็นพระสิริของพระองค์แล้ว คือพระสิริของพระบุตรองค์เดียวที่มาจากพระบิดา

เต็มไปด้วยพระคุณและความจริง" (ข้อ 14) พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สมควรได้รับการอุทิศตน
การสรรเสริญ และการนมัสการจากเรา เพราะพระองค์ทรงมีอำนาจและสง่าราศีทั้งหมด

ดังนั้น คริสตจักรเอ๋ย จงทำเช่นนั้นเถิด ไม่ใช่แค่เพียงการร้องเพลง "โอ คีนส์คัลล์ลิสท์" เท่านั้น

ไม่ใช่แค่การนมัสการในวันอาทิตย์หรือในวันคริสต์มาสอีฟเท่านั้น

ไม่ใช่แค่เมื่อสะดวกเท่านั้น...แต่ด้วยชีวิตทั้งหมดของเรา

การเป็นสาวกของพระเยซูครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างในตัวเรา

เพราะเราได้รับการรับเป็นบุตรของพระเจ้าในครอบครัวของพระองค์

และคุณสามารถดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์ได้ทุกวัน

นำการสรรเสริญและสง่าราศีทั้งหมดมาถวายแด่พระองค์

เพราะคุณเป็นบุตรของพระเจ้าโดยการรับเชื่อในพระเยซู ขอให้เราอธิษฐาน...อาเมน